

Debreceni Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
Bhar.III.82/2024/12.

A Debreceni Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Debrecenben, a 2024. április 24. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. november 16. napján kihirdetett 3.Bf.136/2023/18. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A 2021. április 23. napjától 2022. október 19. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítását mellőzi.

Egyebekben a másodfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendeli az általa a másodfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt is.

A harmadfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Járásbíróság 2022. december 5. napján kihirdetett 3.B.1395/2020/254. számú elsőfokú ítéletében Terhelt1 I. rendű vádlottat 3 rb. társtetteként elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, ba), bb), bc) alpont, (4) bekezdés b) pont I. fordulat], 2 rb. társtettesként elkövetett lopás vétségének kísérlete [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, ba), bb), bc) alpont], 2 rb. társtettesként elkövetett lopás vétsége (Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, ba), bb), bc) alpont], 2 rb. társtettesként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntette [Btk. 347. § (2) bekezdés] és löfegyverrel visszaélés büntette [Btk. 347. § (2) bekezdés] miatt halmazati büntetésül mint többszörös visszaesőt 7 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett továbbá az előzetes fogvatartás beszámításáról, a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költségről és magánfelek polgári jogi igényéről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész - többek között - Terhelt1 I. rendű vádlott terhére anyagi és eljárásjogi szabálysértés miatt jelentett be fellebbezést, melyet a Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Főügyészség Bf.1236/2018/38. szám alatt visszavont. Jogorvoslattal élt

a bíróság ítélete ellen Terhelt I. rendű vádlott és védője is, elsődlegesen felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése végett.

[3] A Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2023. november 16. napján hozott és kihirdetett 3.Bf.136/2023/18. számú ítéletével a Miskolci Járásbíróság ítéletét - a harmadfokú eljárással érintett - Terhelt I. rendű vádlott vonatkozásában megváltoztatta: 1 rb. társtettesként elkövetett lopás büntetése [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont ba), bb), bc) alpontjai, (4) bekezdés b) pont I. fordulat], valamint 1 rb. társtettesként elkövetett lopás vétsége kísérletének [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, ba), bb), bc) alpontjai] vádját alól felmentette, Terhelt I. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését és a közügyektől eltiltását 5-5 évre enyhítette. Mellőzte a tanú 14 magánfél részére megítélt kártérítéssel és illetékfizetéssel kapcsolatos rendelkezésből Terhelt I. rendű vádlott kötelezését. Rendelkezett továbbá a letartóztatásban, illetve büntetőfelügyeletben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, valamint a büntető költségről.

[4] A másodfokú ítéletet ellen Terhelt I. r. vádlott kézbesítési íven, indokának megjelölése nélkül jelentett be fellebbezést. Utólag a másodfokú bírósághoz 2024. január 10. napján érkezett „kérelmében” arról kért tájékoztatást, hogy a 3.Bf.136/2023/18. számú ítélete miért nem lett jogerős, majd ügyének harmadfokú elbírálását kérte a Debreceni Ítéltáblától, hivatkozva arra, hogy tumorral diagnosztizáltak és műtetre vár.

[5] A másodfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, míg a védő a nyilatkozattételre fenntartott 3 munkanapon belül jogorvoslatot nem terjesztett elő.

[6] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.464/2023/4. számú átiratában indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a másodfokú ítéletet – a Be. 621. § (2) bekezdésén alapuló tanácsulésen – a Be. 623. §-a alapján hagyja helyben.

[7] Terhelt I. r. vádlott fellebbezését írásban indokolta. Ebben azt kérte hogy az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és vele szemben olyan tartamban állapítsa meg a szabadságvesztés büntetést, hogy az az általa büntetőfelügyeletben és letartóztatásban töltött idővel kitöltötték legyen tekinthető. Indoklasként előadta, hogy hosszú idő óta áll kényszerintézkedés hatálya alatt, a büntetésvégrehajtási intézetekben kiemelkedően jó volt a magaviselete, továbbá daganatos megbetegedést diagnosztizáltak nála, amit műteni kell. A letartóztatása alatt elhagyta az élettársa is. A jelenlegi élettársával négy gyermekről gondoskodnak, akik közül három kiskorú.

[8] Az ítéltábla a vádlott fellebbezését a Be. 621. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el.

[9] A vádlott fellebbezése nem alapos.

[10] A másodfellebbezés alapján harmadfokú eljárásnak van helye. Az elsőfokú bíróság ügydöntő határozata elleni fellebbezés jogát a Be. 579. § (1) bekezdése általánosságban – a Be. 580. §-ában foglalt szűk körű kivételekkel, további feltétel előírása nélkül – biztosítja, ezzel szemben a Be. 615. § (1) bekezdése a másodfokú bíróság ügydöntő határozata elleni fellebbezés lehetőségét kizárólag a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése esetén biztosítja.

[11] A Be. 615. § (2) bekezdés a) pontja szerint ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg vagy olyan vádlott kényszergyógykezelését rendelte el, akit az elsőfokú bíróság felmentett vagy vele szemben az eljárást megszüntette, a b) pontja szerint ha a másodfokú bíróság az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette vagy vele szemben az eljárást megszüntette, a c) pontja szerint ha a vádlott bűnösségét olyan bűncselekményben állapította meg, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. A hatályos Be. ehhez a korábbi eljárási törvényben is meglévő feltételhez hozzárendelte, hogy

nem önmagában az eltérés, ellentét (objektíve), hanem annak sérelmezése (szubjektíve) adja ki együtt a harmadfokú eljárás megnyitását (Kúria Bhar.601/2022/30.).

[12] Jelen ügyben az ellentétes döntés lényege az volt, hogy a vádlott bűnösségének a 2. és 3. tényállási ponttal érintett bűncselekményekben – 1 rb. társtettesként elkövetett lopás büntetében, valamint 1 rb. társtettesként elkövetett lopás vétségének kísérletében – történő megállapítását követően másodfokon e bűncselekmények miatt emelt vád alóli őt a törvényszék felmentette. Ezen ellentétes döntés a másodfokú ítélet elleni fellebbezés lehetőségét kétséggkívül megnyitotta, ez a másodfellebbezés törvényi oka.

[13] A Be. 615. § (3) bekezdés a) pontja szerint a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve b) pontja szerint kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást.

[14] A másodfokú ítélet ellen a vádlott által bejelentett fellebbezés a Be. 615. § (2) bekezdés b) pontján alapul és a Be. 615. § (3) bekezdés b) pontja szerint kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, az 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést sérelmezi.

[15] A joghatályos fellebbezés alapján az ítéltábla a Be. 618. § bekezdése szerinti terjedelemben felülbírálta a megtámadott másodfokú ítéletet, valamint az azt megelőző első- és másodfokú eljárást.

[16] Ennek értelmében a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését; azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett; és az első- és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[17] Ezen kívül a harmadfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, valamint – jelen ügyre konkretizálva – a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezésekről is.

[18] Az ítéltábla a felülbírálat során nem észlelt olyan, a Be. 607. § (1) bekezdése, illetve a Be. 608. § (1) bekezdése szerinti eljárási szabálysértést, amely feltétlen hatályon kívül helyezési okot képez, s az ügy érdemi elbírálását kizárná [Be. 625. § (1) bekezdés és (2) bekezdés].

[19] Mivel a vádlott a fellebbezést kizárólag Be. 615. § (3) bekezdés b) pontja alapján jelentette be, a harmadfokú bíróság nem vizsgálta a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát a másodfokú bíróság által alapul vett tényállásra alapította.

[20] E tényállásból a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, és minden tekintetben helyes a cselekmények minősítése is.

[21] Az ítéltábla a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést nem találta alaposnak.

[22] A másodfokú eljárás során szűkült a bűnösségi kör Terhelt I. rendű vádlott esetében, és ez – helyesen - a szankció enyhítését eredményezte.

[23] Az irányadó bünteteskiszabási körülményeket az első- és másodfokú bíróság feltárta, és Terhelt I. rendű vádlottal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas, a bünteteskiszabási elveknek megfelelő, tetterányos, az egyéniesítés követelményeit is kifejezésre juttató büntetést szabott ki, mely büntetés túlzóan szigorúnak a terhelt betegségét és egyéb személyi körülményeit figyelembe véve sem tekinthető, ezért lényeges enyhítésére nem kerülhetett sor.

[24] A vádlottal szemben kiszabott büntetés mértéke messze nem éri el a törvényi középértéket. A terhelt többszörös visszaesői minősége miatt a kiszabható szabadságvesztés mértéke – a Btk. 81. § (3) bekezdésben foglalt halmazati és a Btk. 89. § (1) bekezdésben írt többszörös visszaesőkre vonatkozó szabályokra tekintettel -2-18 évig terjed, melynek középértéke 10 év. A másodfokú bíróság ezen irányadó középértéktől jelentős mértékben az I. r. vádlott javára eltérve szabta ki az 5 év szabadságvesztés büntetést, melynek végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (3) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján fegyház.

[25] A közügyektől eltiltás feltételei fennállnak, és tartama igazodik a szabadságvesztés tartamához.

[26] A Btk. 38. § (4) bekezdés a) pontja alapján törvényes a feltételes szabadságból történő kizárás is.

[27] A másodfokú ítélet egyéb járulékos kérdéseket érintő, így az előzetes fogvatartás beszámításáról, a polgári jogi igényről és az illetékfizetési kötelezettségről, valamint a bűnügyi költség viseléséről hozott rendelkezései is nagyrészt megfelelnek a törvénynek.

[28] Tévesen számította be azonban a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a törvényszék a terhelt által bűnügyi felügyeletben töltött időt.

[29] A Miskolci Járásbíróság 2021. április hó 22. napján kelt 99-IV. számú végzésével a vádlott letartóztatását megszüntette, és az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig bűnügyi felügyeletét rendelte el nyomkövető technikai eszköz alkalmazásával azzal, hogy megye megye közigazgatási területét nem hagyhatja el - hatósági cselekményen történő megjelenés kivételével – és tartózkodási hely szám alatti címét nem változtathatja meg.

[30] A Btk. 92. § (1) bekezdése szerint a kiszabott szabadságvesztésbe be kell számítani az előzetes fogvatartás és az olyan bűnügyi felügyelet teljes idejét, amelynek során a bíróság a terhelt számára előírta, hogy lakást, egyéb helyiséget, intézményt, vagy ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhat el.

[31] Így a beszámítás törvényi feltételei a bűnügyi felügyelet vonatkozásában nem álltak fenn, ezért az erre vonatkozó másodfokú ítéleti rendelkezést az ítéltábla mellőzte.

[32] E vonatkozásban tehát az ítéltábla a másodfokú ítéletet a Be. 624. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben annak helybenhagyásáról rendelkezett a Be. 623. §-a alapján.

[33] Az ítéltábla a vádlott által a másodfokú ítélet meghozatala óta előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdései alapján beszámította.

Debrecen, 2024. április 24.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Horváth Péter s.k. bíró, Dr. Diószegi Attila s.k. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 3.Bf.136/2023/18. számú ítélete a fellebbezéssel érintett Terheltl I. rendű terhelt vonatkozásában a Debreceni Ítéltábla Bhar.III.82/2024/12. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2024. április 24.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke